

Pocia J. Beňuškovi.

Nejaký čas bol s nami.

Bol to dobrý pastier.

Kázal i učil, krstil i pochovával,

rozdával požehnanie.

No málokto spomenul si

a či vôbec niekto vedel,

akú cenu musel platiť za vieru.

Bol to čas neúprosný,

čas noci, temnoty a chvenia,

keď revúca šelma obchádzala stádo.

Ak udriem pastiera, tak zmĺknu.

A tak sa stalo:

Zrazení do prachu, bití a znevážení,

strhli im ornáty, navliekli handry mukla.

Za mlčania otcov. No boli by sme iní?

A či sme teraz?

Spod tieňa krvavého netopiera

vstať od mastných hrncov

a vyjsť za snom o slobode, zhodiť putá...

Stáť na brehu rieky, keď živly spojili sa,

no nieto prúta.

Lebo bolo treba dopiť kalich...

Chceli aby spustli naše chrámy,
umíkli obety a nestúpali dym pred oltármi.

Pod klenbami by ustajnil kone
a superfosfát do svätyne nasypali.

Aj to bolo!

Predsa sa našlo zopár spravodlivých

a tento kňaz bol medzi nimi.

Kráčali rovno, smerovkou im bolo Písmo,
nezohli ich, ani si ich nekúpili.

Tak aspoň spomeňme si!

Vincent Staríček